

svoj rod in svojo domovino. Dolinar ni samo gmotno podpiral svojih rojakov, temuč je javno priznaval svoj rod in svoj dom!

Zato pa je bilo le umestno, da so se ga spominjali domači pravniki ter mu v znak hvaležnosti preskrbeli primerno spominsko ploščo, ki se je, kakor smo že poročali, nedavno vzdala v njegovo rojstno hišo. Naj zve tuji in domači svet, da smo že pred sto leti imeli moše, ki so prečastno zavzemali najvišja mesta ob viru znanstva, dasi niso zatajevali svojega rodu in jezika!

Knjižico, kateri je pridejana dobra slika Tom. Dolinarja, toplo priporočamo; dobiva se pri društvu Pravniku in po knjigarnah. Cena izvodu je 50 h. —a—

Janežič-Bartel: Nemško-slovenski slovar. Četrta izdaja. (Deutsch-slovenisches Handwörterbuch von A. Janežič. Vierte Auflage, bearbeitet von A. Bartel.) Tiskarna družbe sv. Mohorja v Celovcu je ravnokar dovršila in izdala četrto izdajo nemško-slovenskega slovarja, po kateri se je zadnja leta že zelo povpraševalo. G. prof. A. Bartel v Ljubljani je to izdajo predelal, pomnožil in popravil na podlagi Pleteršnikovega slovarja in Levčevega pravopisa. V ostalem se nova izdaja naslanja na prejšnjo. Pomagali so gosp. pisatelju gg.: prof. M. Pleteršnik, L. Pintar in A. Mikuš. Dasi je obseg te knjige za 4 pole, to je 64 strani večji nego tretje izdaje (sedaj obsega 57 pol, to je 912 strani), je ostala cena neizpremenjena, namreč: 6 kron za broširan in 7 kron 20 vin. za vezan iztis. (Poština za posamezne pošiljatve 30 vin. več.)

Rad jugoslavenske akademije znanosti i umjetnosti, knjiga 157. (razredi hist.-fil. i filoz.-jur.), Zagreb, 1904, obsega sledeče razprave: J. S. Turgenjev u hrvatskim i srpskim prijevodima. Kritičko-bibliografski prijedlog. Od dra. T. Maretića. — Marturina. Slavenska daća u srednjem vijeku. Od Vjekoslava Klaića. — Opravdanost vlasnosti. Od dra. Ivana Strohala (nadaljevanje).

Pred štirimi leti je izdal Jagić pri peterburški akademiji knjigo: A. C. Пушкинъ въ южно-славянскихъ литературахъ, kjer je slovenski oddelek napisal dr. Ivan Prijatelj (prim. njegovo razpravo „Puškin v slovenskih prevodih“ v Zborniku Matice Slov. za l. 1901.). Na sličen način je sedaj prof. Maretić obdelal hrvaške in srbske prevode iz Turgenjeva. Razprava, ki razpada v prvi ali splošni in v drugi, specijalni del, je jako temeljita in kakor za eno stran našega kulturnega dela važna, tako osobito v prvem delu tudi za laike zanimiva. Kaj se vse ne pripeti prevodilcem, česa vse ne zagreše!

Turgenjev se je na hrvaški in srbski jezik prevajal zadnjih štrideset let; najstarejša hrvaška prevoda sta potekla iz francoskega, a najstarejši srbski iz nemškega prevoda. Sploh so prevodilci osobito odvisni od Nemcev: „To je samo jedna izmedju vrlo mnogih potvrda tome, da književnih i u opće kulturnih sveza, koje Hrvate i Srbe vežu uz zapadnu Evropu, osobito uz Njemce, ima mnogo više i mnogo su jače od sveza, što jih vežu uz Rusiju i rusku književnost, a možemo mirne duše reći: i od sveza, što jih vežu i uz ostalu njihovu slavensku braću“.

Seveda prevoditelji se obično delajo, kakor da so prevajali iz ruskega izvornika — so seveda tudi taki prevodi — ali večče oko Maretićevo je opazilo sledove njih prevare. Ako piše na pr. prevodilec rusko besedo однодворецъ: однодворец, ali ruski imeni Бестужевъ, Загоскинъ: Bestujev, Sagoskin, ali Sukovski (namesto: Žukovski), potem je popolnoma jasno, da je prevajal iz nemščine, ki slovanske glasove podaja s francoskim pravopisom. V nekem srbskem prevodu nahajamo štirikrat črki „a. Д“, na pr. мајор a. Д; v ruskem izvorniku nahajamo